कृतांतोयमस्तत्संबंधीविधिःपुण्यपापफलभोगेनियोगस्तेनसंयुक्तस्तमनुतिष्ठन् निरादानःप्राप्तंसुखंदुःखंवादूरीकर्तुमशक्तः दोऽवखंडनेइत्यस्यरूपं ॥ ७९ ॥ अबुद्धीनांतत्त्वज्ञानहीनानांगतिःस्वर्गनरकरूपा उत्त
मांपुनरावृत्तिवर्जितां ॥ ८० ॥ ८१ ॥ शुक्लजातीयाःशुक्लोयोगजोधर्मस्तत्प्रकारास्तदेकार्जनपराः प्रकारकवचनेजातीयर् योन्यंतरंआतिवाहिकयोन्यपेक्षयाऽन्यांआधिभौतिकींयोनिं ॥ ८२ ॥ वशिनई
श्वराः मंदरोगिणःनीरोगाः नतत्रशोकोनजरानमृत्युःप्राप्तस्ययोगाग्निमयंशरीरमितिश्रुतेः प्रारब्धकर्मप्राबल्यात्कदाचित्प्राप्तमेवचापक्वयोगिनांरोगादिंकंचेत्तत्राह अल्पेति अल्पंद्वैतदर्शनं अथयत्रान्यत्पश्य
त्यन्यच्छृणोतितदल्पमितिश्रुतेःतस्मात्आबाधोदुःखंततस्त्रासात् निरुपद्रवाः उपसमीपेस्थित्वाद्रवतिस्वीयंधर्ममासिंचतीत्युपद्रवोंऽतःकरणंतद्रहिताः एतेनप्रारब्धस्यापिप्रतिघातायनिर्बीजःसमाधिःप्रभवतीतिद

कृतांतविधिसंयुक्तःसजंतुर्लक्षणैःशुभैः ॥ अशुभैर्वानिरादानोलक्ष्यतेज्ञानदृष्टिभिः ॥ ७९ ॥ एषातावदबुद्धीनांगतिरुक्तायुधिष्ठिर ॥ अतःपरंज्ञानवतांनिबो
धगतिमुत्तमां ॥ ८० ॥ मनुष्यास्तमतपसःसर्वागमपरायणाः ॥ स्थिरव्रताःसत्यपरागुरुशुश्रूषणेरताः ॥ ८१ ॥ सुशीलाःशुक्लजातीयाःक्षांतादांताःसुतेजसः ॥
शुचियोन्यंतरगताःप्रायशःशुभलक्षणाः ॥ ८२ ॥ जितेंद्रियत्वाद्वशिनःशुक्लत्वान्मंदरोगिणः ॥ अल्पाबाधपरित्रासाद्भवंतिनिरुपद्रवाः ॥ ८३ ॥ च्यवंतंजाय
मानंचगर्भस्थंचैवसर्वशः ॥ स्वमात्मानंपरंचैवबुध्यंतेज्ञानचक्षुषा ॥ ८४ ॥ ऋषयस्तेमहात्मानःप्रत्यक्षागमबुद्धयः ॥ कर्मभूमिमिमांप्राप्यपुनर्यांतिसुरालयं
॥ ८५ ॥ किंचिद्दैवाद्धतात्किंचित्किंचिदेवस्वकर्मभिः ॥ प्राप्नुवंतिनराराजन्मातेऽस्त्वन्याविचारणा ॥ ८६ ॥ इमामत्रोपमांचापिनिबोधवदतांवर ॥ मनुष्य
लोकेयच्छ्रेयःपरंमन्येयुधिष्ठिर ॥ ८७ ॥ इहवैकस्यनामुत्रअमुत्रैकस्यनोइह ॥ इहवामुत्रचैकस्यनामुत्रैकस्यनोइह ॥ ८८ ॥ धनानियेषांविपुलानिसंतिनित्यं
रमंतेसुविभूषितांगाः ॥ तेषामयंशत्रुवरघ्नलोकोनासौसदादेहसुखेरतानां ॥ ८९ ॥ येयोगयुक्तास्तपसिप्रसक्ताःस्वाध्यायशीलाजरयंतिदेहान् ॥ जितेंद्रियाः
प्राणिवधेनिवृत्तास्तेषामसौनायमरिघ्नलोकः ॥ ९० ॥

र्शितं ॥ ८३ ॥ ननुतादृशोप्यपांतरतमानामवेदाचार्यःकलिद्वापरयोःसंधौसत्यवत्यांव्यासतयासमजनीतिस्मर्यतेमोक्षधर्मेषु अतःशुक्लजातीयानामपिउत्क्रांतिगत्यागतयोऽपरिहार्याइत्याशंक्याह च्यवंतमि
ति अधिकारिणांतेषांलोकानुग्रहार्थंस्वेच्छयागृहाद्गृहांतरप्रवेशवदिहपरत्रचसंचारोनकर्माधीनतयाऽस्माकमिवदुःखायभवतीत्याशयः तथानिर्णीतंयावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणामित्यत्र ॥ ८४ ॥
॥ ८५ ॥ दैवात्मूढोन्मत्तजडभरतादिभिर्यल्लभ्यतेतद्दैवादेव हठात्योगसिद्धैर्विश्वामित्रादिभिः इतरैःस्वकर्मभिः अन्यातेषामन्यतमाएकैवकाचित्स्थितिरस्तीतिविचारणातेतवमास्तु ॥ ८६ ॥ एवमात्मविदां
स्वातंत्र्यमुक्ताइतरेषांस्थितिचातुर्विध्यमाह इमामिति ॥ ८७ ॥ इहवेति परंश्रेयइत्यनुकृष्यते वाशब्दएवार्थेद्विरावर्तते एकस्यइहैवपरंश्रेयोस्तिनामुत्रपरलोके एकस्यअमुत्रैवास्तिनत्विह इहचामुत्रचएक
स्यश्रेयोस्ति एकस्यतूभयत्रापिनास्तीति ॥ ८८ ॥ इममेवश्लोकंव्याचष्टे धनानीत्यादिना ॥ ८९ ॥ येइति तेषामसौलोकएवनत्वयं ॥ ९० ॥

Digitized by Google